

1822**ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 10 grudnia 2002 r.

w sprawie warunków przyznawania funkcjonariuszom Agencji Wywiadu nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg.

Na podstawie art. 125 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — rozumie się przez to ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
- 2) „policyjnej emeryturze lub rencie albo policyjnej rencie rodzinnej” — rozumie się przez to policyjną emeryturę, policyjną rentę inwalidzką lub policyjną rentę rodzinną przyznaną na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z późn. zm.¹⁾).

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi Agencji Wywiadu, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, pełniącemu służbę przez okres roku kalendarzowego przyznaje się nagrodę roczną w wysokości jednomiesięcznego uposażenia.

2. Funkcjonariuszowi, który pełnił służbę przez część roku kalendarzowego, nagrodę roczną przyznaje się proporcjonalnie do liczby pełnych miesięcy kalendarzowych służby w tym roku, za który przysługiwało mu uposażenie.

3. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

4. Funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby, który spełnia warunki do nabycia prawa do policyjnej emerytury lub renty, przyznaje się nagrodę roczną w wysokości jednomiesięcznego uposażenia, bez względu na okres służby pełnionej w roku zwolnienia ze służby, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w § 5—8.

5. Nagrodę roczną przysługującą zmarłemu funkcjonariuszowi, w wysokości ustalonej w ust. 4, wypłaca się uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej członkom rodziny po tym funkcjonariuszu.

§ 3. Do okresu służby, od którego zależy wysokość nagrody rocznej, nie wlicza się okresów:

- 1) urlopu bezpłatnego oraz przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariuszowi nie przysługuje prawo do uposażenia, wymienionych w art. 141 ustawy;
- 2) zawieszenia w czynnościach służbowych oraz tymczasowego aresztowania, chyba że postępowanie będące przyczyną zawieszenia lub aresztowania umorzono albo w jego wyniku funkcjonariusz został uniewinniony;
- 3) niewykonywania obowiązków służbowych z powodu choroby powstałej lub trwającej nadal po skazaniu funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu lub wymierzeniu mu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby.

§ 4. Podstawę ustalenia wysokości nagrody rocznej stanowi miesięczne uposażenie zasadnicze, wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym w dniu 31 grudnia lub ostatniego dnia służby w roku kalendarzowym, za który przysługuje nagroda roczna.

§ 5. 1. Nagrodę roczną obniża się, nie więcej niż o 50 % jej wysokości określonej w § 2 ust. 1, w przypadkach:

- 1) warunkowego umorzenia prowadzonego przeciwko funkcjonariuszowi postępowania karnego albo odstąpienia przez sąd od wymierzenia kary;
- 2) wymierzenia funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej nagany z ostrzeżeniem lub surowszej kary dyscyplinarnej;
- 3) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przy ustalaniu wysokości nagrody rocznej kierownik jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu uwzględnia charakter popełnionego przewinienia, jego skutki, rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz dotychczasowe wyniki w służbie.

§ 6. Nagroda roczna nie przysługuje w przypadkach:

- 1) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676.

2) wymierzenia funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby.

§ 7. Obniżenie lub nieprzyznanie nagrody rocznej następuje za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda została funkcjonariuszowi wypłacona — za rok, w którym postępowanie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem lub decyzją.

§ 8. 1. Jeżeli przeciwko funkcjonariuszowi toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana — ustalenie uprawnień do nagrody rocznej następuje po prawomocnym zakończeniu tego postępowania.

2. Nagrodę roczną wypłaca się funkcjonariuszowi nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego.

§ 9. Nagrodę roczną wypłaca się nie później niż w ciągu pierwszych 3 miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przysługuje nagroda, z wyjątkiem nagrody rocznej przysługującej funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby oraz nagrody rocznej przysługującej zmarłemu funkcjonariuszowi, które wypłaca się, odpowiednio, w ostatnim dniu służby lub w dniu stwierdzenia wygaśnięcia stosunku służbowego.

§ 10. 1. Funkcjonariuszowi można przyznać nagrodę uznaniową za uzyskiwanie znaczących wyników w służbie, wykonywanie zadań służbowych w szczególnie trudnych warunkach lub wymagających znacznego nakładu pracy, zaangażowania i odpowiedzialności, a także w razie dokonania czynu świadczącego o odwadze funkcjonariusza.

2. Wysokość nagrody uznaniowej powinna być adekwatna do osiągnięć funkcjonariusza, o których mowa w ust. 1.

§ 11. 1. Funkcjonariuszowi, którego warunki bytowe uległy pogorszeniu wskutek zdarzeń losowych powodujących potrzebę poniesienia dodatkowych wydatków pieniężnych, można przyznać zapomogę pieniężną. Przy określaniu wysokości zapomogi uwzględnia się wszystkie okoliczności mające wpływ na sytuację materialną funkcjonariusza i jego rodziny.

2. Zapomogę pieniężną można przyznać również w związku ze śmiercią funkcjonariusza członkom jego rodziny uprawnionym do policyjnej renty rodzinnej.

§ 12. 1. Podstawę do wypłaty nagrody uznaniowej i zapomogi stanowi dokument sporządzony na piśmie przez kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu.

2. Obniżenie lub odmowa przyznania nagrody rocznej następuje w formie rozkazu personalnego.

§ 13. Nagrodę uznaniową oraz zapomogę przyznaje:

- 1) funkcjonariuszowi — kierownik jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu właściwy ze względu na miejsce pełnienia służby przez funkcjonariusza;
- 2) zastępcom Szefa Agencji Wywiadu, dyrektorowi administracyjnemu wywiadu, kierownikom jednostek organizacyjnych Agencji Wywiadu oraz ich zastępcom — Szef Agencji Wywiadu;
- 3) Szefowi Agencji Wywiadu — Prezes Rady Ministrów.

§ 14. 1. Nagrody uznaniowe są przyznawane z własnej inicjatywy osób, o których mowa w § 13, lub na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

2. Zapomogę przyznaje się na uzasadniony wniosek funkcjonariusza. W uzasadnionych przypadkach zapomogę może przyznać kierownik jednostki organizacyjnej Agencji Wywiadu z własnej inicjatywy, w tym również na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.²⁾

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg dla funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 133, poz. 1493), zachowanym w mocy na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676).